

Destruir el 155, des de la República

written by Josep Sort | 30 d'abril de 2018

L'evolució dels esdeveniments en les darreres setmanes ha fet un tomb impressionant. Les victòries contundents en el front internacional han posat nerviosos els espanyols. I no paren de cometre errors rere errors. El que seria imperdonable, però, és que nosaltres també els cometéssim.

I penso que un dels errors que hem d'evitar és pensar que la formació d'un nou govern, fet de qualsevol manera i a toc de xiulet, serà sinònim de la destrucció immediata del 155 i del retorn a la situació del 27-0. Això no passarà, ni de conya, si la formació d'un nou govern es fa seguint la legalitat espanyola. Ben al contrari, s'entraria en una guerra de trinxeres on els espanyols resistirien fins al darrer moment abans de desallotjar-les. Ens condemnarien a gastar molts de recursos, temps, euros per tornar a la situació prèvia.

Per això, com ja vaig dir en una editorial prèvia, el fet rellevant no és el govern. El fet rellevant és el president. Qui ocupi la Presidència serà, com passa en tots els estats del món, el referent del país. Hem de continuar actuant amb mentalitat d'estat. Com ja ho vam fer el mes d'agost arran dels atacs terroristes i vam donar una resposta d'estat, que va causar admiració arreu del món i, de la qual, val a dir, els espanyols no s'han recuperat encara.

I com ja vaig dir també, l'únic president que pot destruir el 155 és l'actual. Que obtingui la confiança del Parlament serà el senyal inequívoc que Espanya ha estat derrotada, democràticament.

El president Puigdemont és, a hores d'ara, un referent internacional, que ha guanyat de pallissa en el front internacional. Fins i tot ha tingut el coratge de reconèixer

que ell també va cometre algun error en les hores clau.

Però es troba, en el front domèstic, amb alguns obstacles incomprensibles, producte de la mediocritat compulsiva d'aquells i aquelles que no han canviat el xip, i que prefereixen continuar sent esclaus, abans que assumir el repte de construir una República que sigui un referent mundial.

Ja n'hi ha prou de negociar articles d'una constitució que ja, a hores d'ara, és paper mullat a Catalunya. Estem bastint una República i cal defensar-la amb tots els recursos que tenim a l'abast, i amb aquells que obtindrem en els mesos vinents. Cal emparar-nos en la legalitat internacional i en la democràcia que ens ha permès guanyar totes les eleccions que fins ara s'han celebrat. De carrer. Per això no ens fan por les eleccions. I pobres d'aquells que gosin separar-se ni un mil·límetre de l'estela del nostre president de la República.

Només amb un president legítim es donaran les circumstàncies per a una negociació d'estat a estat, amb la mediació internacional, i on el 155 serà un record del passat, sobre el qual la jove república haurà de decidir, quan s'escaigui, si en demana responsabilitats o no.